

KOČIČKA HAMLEY

a vánoční tajemství

*Sandra J.
Paulová*

FRAGMENT

Kočka Hamley a vánoční tajemství

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.fragment.cz
www.albatrosmedia.cz

FRAGMENT

Sandra J. Paulová

Kočka Hamley a vánoční tajemství – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2026

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

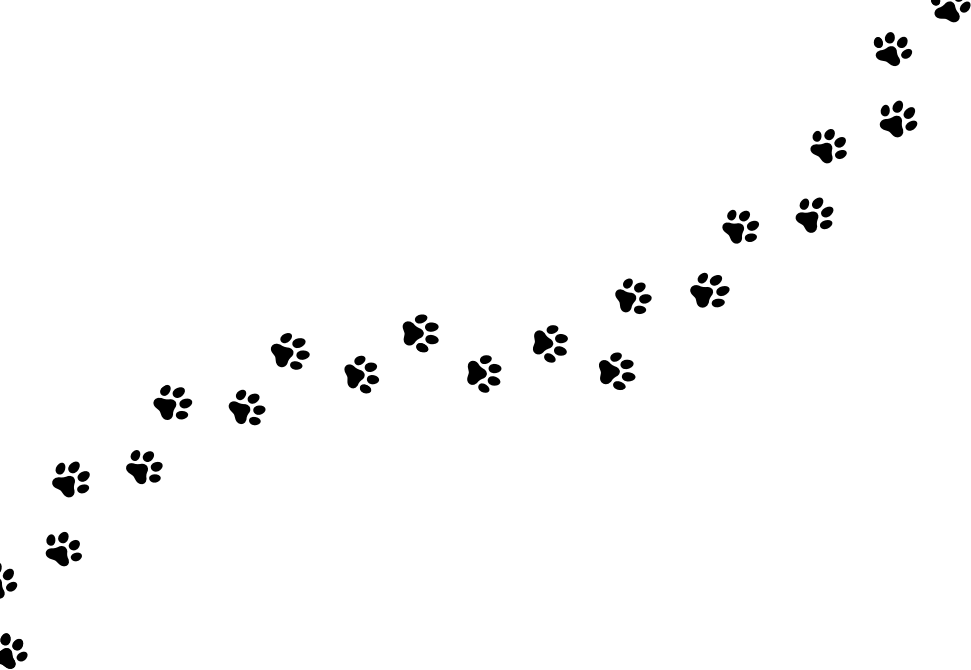

ALBATROS MEDIA

KOČIČKA HAMLEY

a vánoční tajemství

Sandra J. Paulová

FRAGMENT

© 2022 Sandra J. Paul

© 2022 Publisher Hamley Books

Translation © Tereza Dubenská, 2026

Cover design: PsyCat Cover Designs

Graphic design: Sly Fox Cover Designs

ISBN v tištěné verzi 978-80-253-7943-1

ISBN e-knihy 978-80-264-7985-1 (1. zveřejnění, 2026) (epub)

ISBN e-knihy 978-80-264-7986-8 (1. zveřejnění, 2026) (mobi)

ISBN e-knihy 978-80-264-7960-8 (1. zveřejnění, 2026) (ePDF)

1.

STROMEČEK

Hamley považovala Vánoce za zvláštní svátek. Upřímně nechápala, proč s nimi lidé dělají takové cavyky. A teď vánoční horečka zachvátila i její páníčky, Jindřicha, Bětku a Violku.

Celý ten blázelec začal, když Jindřich přitáhl do obývacího pokoje veliký zelený strom s pichlavými větvičkami. Stál v květináči i s kořeny a voněl jako les za domem.

„Paráda,“ uculil se Lump, který rád čůral na stromy v zahradě.

„Ať tě to ani nenapadne,“ okřikla ho hned kočičí mamka. „Ten strom tu není pro tebe, Lumpe. Jestli ho počůráš, Jindřich tě vyžene do stodoly.“

„Poslouchejte,“ ozvala se Hamley. „Nestál už v našem obýváku jednou takový stromek? Pamatuju

si to. Jindřich se hrozně zlobil, protože jsem na něj vyšplhala.“

Kočí mamka se usmála a pomazlila Hamley na hlavičku.

„Ale letos už to neuděláš, rozumíš? Zkazila bys lidem tradici. Vzpomínáš si, co to slovo znamená? Už jsem ti ho vysvětlovala.“

Hamley sebevědomě přikývla. Nezapomínala nic z toho, co kdy zaslechla nebo prožila.

„Ano. Tradice je něco, co se opakuje každý rok. Třeba oslavy narozenin, Halloween, Vánoce nebo Silvestr. Bětka to taky Violce vyprávěla. Byla jsem tehdy u nich a všechno jsem slyšela.“

Hamley totiž znala lidskou řeč. Obyčejné osoby jejímu mňoukání nerozuměly, ale našli se výjimeční lidé, kteří chápali, co jim říká. Pár takových už potkala a hodně se od nich naučila. Lidé byli často plní překvapení.

Spoustu věcí ovšem pochytila i z televize. Její sledování si opravdu užívala. Ještě raději však měla spánek a dobrodružství, bez kterých si nedokázala představit život. Ráda objevovala nová

místa a poznávala rozličné lidi i zvířata, a i když ji to někdy přivedlo do maléru, často dokázala na-
prosto nevidané kousky. Nejpyšnější však byla,
když mohla někomu pomoci.

„Vánoce jsou úžasná tradice, pro lidi ta nejdůle-
žitější,“ prohlásila kočičí mamka. „Stromkem to
teprve začíná. Co nevidět bude náš dům vypadat
úplně jinak, celý se bude blyštět a zářit. Lidem se
to líbí a mně taky.“

Hamley si také myslela, že je to hezké. Vzpo-
mínala na loňské Vánoce, kdy byl dům zničenonic
krásnější než kdy dřív. A když všechny ozdoby
zmizely, působil najednou obyčejně a prázdně.
I tehdy stál stromek v květináči a člověčí rodina
ho po svátcích zasadila do zahrady.

„Jen počkej, až stromek ozdobí,“ řekl Lump. „To
bude něco! A pak nastane náš čas.“

„Náš čas?“ mrkla na něj kočičí mamka. „Co tím
myslíš?“

„Vždyť ty víš.“

Lump se spokojeně usmál a začal se umývat.
Jindřich se mezitím dál lopotil se stromkem.

„Uхни kousek, kluku jeden,“ řekl kocourovi.
„Překážíš mi. Že ty mi to děláš naschvál?“

Hamley ostatním kočkám přeložila Jindřichovo láteření. Kocour se zvedl a lehl si stranou.

„Má pravdu. Udělal jsem to schválně. Škádílím ho, i když mě nikdo neumí podrábat tak dobře jako on.“

Hamley se musela svému nejlepšímu kamarádovi smát. Teď už si mohl do domu a z domu chodit, jak se mu zachtělo, a z toulavého kocoura se stal domácí mazlíček.

Kdysi žil na ulici a nebyl zrovna přívětivý, pak se však nastěhoval do stodoly, kde ho Jindřich s Bětkou začali krmit. A dnes? Jindřich si ho velmi oblíbil a z Lumpy se stal právoplatný adoptovaný kocour.

Hamley slovo „adoptovaný“ dříve neznala. Když ho poprvé zaslechla, musela se maminky zeptat na význam. Ta jí vysvětlila, že Lump už není jenom její nejlepší kamarád, ale i bratříček. Stal se součástí rodiny, stejně jako kočičí mamka, sestřičky Lexi a Lilly a samotná Hamley.

Moc se jí líbilo mít velkého brášku. Když se spolu toulali venku, nikdo si už nemohl stěžovat. Bráchové se přece o malé sestřičky starají, ne? A Lump byl skvělý ochránce.

Do obývacího pokoje vešla Bětka s velikou krabicí plnou různobarevných věcíček.

„Ozdoby!“ rozzářila se Hamley. „Na ty si pamatuju.“

Bětka krabici otevřela a vyndala všelijaké koule. Z jiné krabice zase vykukovaly řetězy s maličkatými světýlky.

„Dej pozor,“ napomenula ji kočičí mamka. „Ty skleněné koule by mohly prasknout.“

Hamley pokrčila rameny.

„No a co? Tak se rozbijí. Proč vlastně lidé stromky zdobí? A co jsou ty Kočkoce? Co to znamená?“

„Žádné Kočkoce neexistují, jsou to *Vánoce*,“ opravila ji kočičí mamka. „Lidé slaví nějaký významný den, ale jaký přesně, to nevím.“

„A co ten chudáček strom? Nebylo by mu líp, kdyby zůstal venku?“

„Naše člověčí rodina ho po Štědrém dnu zase zasadí do zahrady, stejně jako loni. Nedělej si s tím starosti.“

„To je dobře,“ uklidnila se Hamley. „Jinak by mi ho bylo líto.“

„Já bych řekl, že lidem na stromech tolik nezáleží,“ prohodil Lump. „Vždyť jim vůbec nevadí, že na ty venkovní čuráme. Ale neboj se, kočičí mamko, na tenhle čurat nebudu. Psům by se to taky moc nelíbilo, vidíte?“

„To teda ne,“ zabručel nevrle Kamil, který jako obvykle ležel s bratříčkem v pelíšku. „A nechtěli byste být zticha? Brzy tu začne pořádný shon. To bude zase samé uklízení a vaření a návštěvy a večírky. Následující dny se tu dveře netrhnou. Nakonec si budeme muset hledat jiný pelíšek, protože tu nebude klid ani kousek místa. Vůbec se na to netěším.“

„Ty návštěvy si pamatuju,“ přikývla Hamley. „Co to sem vůbec chodí za lidi?“

„Tetičky a strýčkové, kamarádi. Lidi, které neznáme,“ odpověděla jí kočičí mamka. „A Kamil má